Publicat în Jurnalul Oficial L nr. 257 din 10-10-1996

Abrogat(ă) de Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European

DIRECTIVA CONSILIULUI 96/61/CE

din 24 septembrie 1996

privind prevenirea şi controlul integrat al poluării

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, în special art. 130s alin. (1),

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic şi Social ([2]),

în conformitate cu procedura prevăzută în art. 189c din Tratat ([3]),

1. întrucât obiectivele şi principiile politicii de mediu a Comunităţii, enunţate în art. 130r din Tratat, se referă în special la prevenirea, reducerea şi pe cât posibil eliminarea poluării prin favorizarea intervenţiilor la sursă şi prin asigurarea unei gestionări prudente a resurselor naturale, în conformitate cu principiul "poluatorul plăteşte" şi cu principiul prevenirii poluării;

2. întrucât al cincilea Program de acţiune pentru mediu, ale cărui orientări generale au fost aprobate de către Consiliu şi de către reprezentanţii guvernelor statelor membre, reuniţi în cadrul Consiliului, prin Rezoluţia din 1 februarie 1993 privind un program comunitar de politici şi de acţiune pentru mediu şi dezvoltare durabilă ([4]), acordă prioritate controlului integrat al poluării ca parte semnificativă a progresului spre un echilibru mai durabil între activităţile umane şi dezvoltarea socio-economică, pe de o parte, şi resursele şi capacitatea de regenerare a naturii, pe de altă parte;

3. întrucât punerea în aplicare a unei strategii integrate pentru reducerea poluării implică întreprinderea de acţiuni la nivel comunitar pentru a modifica şi a completa legislaţia comunitară existentă cu privire la prevenirea şi controlul poluării provenite de la instalaţiile industriale;

4. întrucât Directiva Consiliului 84/360/CEE din 28 iunie 1984 privind combaterea poluării atmosferice provenite de la instalaţiile industriale ([5]) a introdus un cadru general prin care se solicită autorizarea înainte de orice exploatare sau modificare substanţială a instalaţiilor industriale care ar putea provoca poluarea aerului;

([1]) JO C 311, 17.11.1993, p. 6 şi JO C 165, 01.07.1995, p. 9.

([2]) JO C 195, 18.07.1995, p. 54.

([3]) Avizul Parlamentului European din 14 decembrie 1994 (JO C 18, 23.01.1995, p. 96), Poziţia comună a Consiliului din 27 noiembrie 1995 (JO C 87, 25.03.1996, p. 8) şi Decizia Parlamentului European din 22 mai 1996 (JO C 166, 10.06.1996).

([4]) JO C 138, 17.05.1993, p. 1.

([5]) JO L 188, 16.07.1984, p. 20. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

---

5. întrucât prin Directiva Consiliului 76/464/CEE din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanţe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunităţii ([1]) s-a introdus obligaţia de a obţine o autorizaţie pentru evacuarea acestor substanţe;

6. întrucât, deşi există legislaţie comunitară privind combaterea poluării aerului, precum şi prevenirea sau reducerea evacuării de substanţe periculoase în apă, nu există legislaţie comunitară comparabilă privind prevenirea sau reducerea emisiilor în sol;

7. întrucât diversele strategii distincte pentru controlarea emisiilor în aer, apă sau, respectiv, sol pot favoriza trecerea poluării de la o componentă a mediului la alta, mai degrabă decât protejarea mediului ca ansamblu;

8. întrucât obiectivul unei strategii integrate de control al poluării este acela de a preveni emisiile în aer, apă sau sol oriunde este posibil, având în vedere managementul deşeurilor, şi, unde nu este posibil, de a minimiza aceste emisii pentru a se atinge un nivel înalt de protecţie a mediului în ansamblul său;

9. întrucât prezenta directivă stabileşte un cadru general pentru prevenirea şi controlul integrat al poluării; întrucât prezenta directivă prevede măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prevenirii şi controlului integrat al poluării pentru a obţine un nivel înalt al protecţiei mediului în ansamblul său; întrucât aplicarea principiului dezvoltării durabile va fi promovată printr-o strategie integrată asupra controlului poluării;

10. întrucât prevederile prezentei directive se pun în aplicare fără a aduce atingere dispoziţiilor Directivei Consiliului 85/337/CEE din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice şi private asupra mediului ([2]); întrucât, în cazul în care informaţiile sau concluziile obţinute ca urmare a punerii în aplicare a prezentei directive trebuie luate în considerare pentru acordarea autorizaţiei, prezenta directivă nu aduce atingere punerii în aplicare a Directivei 85/337/CEE;

([1]) JO L 129, 18.05.1976, p. 23. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE.

([2]) JO L 175, 05.07.1985, p. 40.

---

11. întrucât statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a garanta că operatorul activităţilor industriale prevăzute în anexa 1 respectă principiile generale ale unor obligaţii fundamentale; întrucât, în acest scop, este suficient ca autorităţile competente să ia în considerare aceste principii generale la stabilirea condiţiilor de autorizare;

12. întrucât unele dintre prevederile adoptate în temeiul prezentei directive trebuie aplicate instalaţiilor existente după o perioadă de timp determinată, iar altele cu începere de la data punerii în aplicare a prezentei directive;

13. întrucât, pentru a aborda problemele legate de poluare mai eficient, operatorul trebuie să aibă în vedere aspectele ecologice; întrucât aceste aspecte trebuie comunicate autorităţii sau autorităţilor competente pentru ca acestea să poată constata, înainte de a elibera o autorizaţie, că toate măsurile adecvate de prevenire sau de control al poluării au fost puse în aplicare; întrucât există o mare varietate de proceduri de punere în aplicare, ceea ce determină nivele diferite de protecţie a mediului şi de conştientizare a publicului; întrucât, de aceea, cererile de autorizare depuse în temeiul prezentei directive trebuie să cuprindă o serie de date minime;

14. întrucât o coordonare deplină la nivelul autorităţilor competente în ceea ce priveşte procedura şi condiţiile de autorizare va duce la obţinerea celui mai înalt nivel de protecţie a mediului în ansamblu;

15. întrucât autoritatea sau autorităţile competente acordă o autorizaţie sau o vizează numai în momentul în care au fost prevăzute măsuri de protecţie integrată a mediului pentru aer, apă şi sol;

16. întrucât autorizaţia trebuie să cuprindă toate măsurile necesare pentru îndeplinirea condiţiilor de autorizare pentru a se atinge astfel cel mai înalt grad de protecţie a mediului în ansamblul său; întrucât, fără a se aduce atingere procedurii de autorizare, aceste măsuri pot fi condiţionate şi de anumite cerinţe obligatorii generale;

17. întrucât valorile limită de emisie, parametrii sau măsurile tehnice echivalente trebuie să se bazeze pe cele mai performante tehnici disponibile, fără a se dispune utilizarea unei anumite tehnici sau tehnologii şi luându-se în considerare caracteristicile instalaţiei respective, amplasarea geografică a acesteia şi condiţiile locale de mediu; întrucât, în toate cazurile, condiţiile de autorizare cuprind dispoziţii privind minimizarea poluării la distanţă sau transfrontaliere şi asigură un grad înalt de protecţie a mediului în ansamblul său; 18.

întrucât este la latitudinea statelor membre să determine modul în care se iau în considerare, unde este cazul, caracteristicile tehnice ale instalaţiei vizate, amplasarea geografică a acesteia, precum şi condiţiile locale de mediu;

19. întrucât, atunci când un standard de calitate a mediului implică condiţii mai stricte decât cele care pot fi obţinute prin utilizarea celor mai performante tehnici disponibile, în vederea autorizării va fi solicitată expres îndeplinirea unor condiţii suplimentare, fără a se aduce atingere altor măsuri care pot fi adoptate pentru a se îndeplini standardele de calitate a mediului;

20. întrucât, deoarece cele mai performante tehnici disponibile vor suferi modificări în timp, în special în temeiul progreselor tehnicii, autorităţile competente trebuie să monitorizeze sau să fie informate cu privire la aceste progrese;

21. întrucât modificările aduse unei instalaţii pot duce la poluare; întrucât autoritatea sau autorităţile competente trebuie să fie înştiinţate asupra oricărei schimbări care ar putea afecta mediul; întrucât modificările importante aduse unei instalaţii trebuie să fie supuse autorizării prealabile în conformitate cu prezenta directivă;

22. întrucât condiţiile de autorizare trebuie revizuite periodic şi actualizate dacă este necesar; întrucât, în anumite condiţii, acestea trebuie oricum reexaminate;

23. întrucât, pentru a informa publicul cu privire la modul de operare a instalaţiilor şi la efectele lor potenţiale asupra mediului şi pentru a garanta transparenţa procesului de acordare a autorizaţiilor pe întreg teritoriul Comunităţii, publicul trebuie să aibă acces, înainte de luarea oricărei decizii, la informaţiile referitoare la cererile de autorizaţii pentru noile instalaţii sau pentru modificări importante sau referitoare la autorizaţii în sine, la actualizarea acestora şi la datele relevante de monitorizare;

24. întrucât realizarea unui inventar al principalelor emisii şi al surselor acestor emisii poate fi considerată ca fiind un instrument important care oferă în special posibilitatea de a compara activităţile poluante din cadrul Comunităţii; întrucât acest inventar va fi realizat de către Comisie, cu sprijinul unui comitet de reglementare;

25. întrucât perfecţionarea şi schimbul de informaţii, la nivel comunitar, asupra celor mai performante tehnologii disponibile vor contribui la redresarea dezechilibrelor tehnologice în cadrul Comunităţii, vor promova diseminarea la nivel mondial a valorilor limită şi a tehnicilor utilizate în cadrul Comunităţii şi vor sprijini statele membre la punerea eficientă în aplicare a prezentei directive;

26. întrucât este necesar să se întocmească cu regularitate rapoarte asupra punerii în aplicare şi a eficienţei prezentei directive;

27. întrucât prezenta directivă vizează instalaţiile al căror potenţial de poluare şi, de aceea, de poluare transfrontalieră, este considerabil; întrucât este necesară organizarea unei consultări transfrontaliere în cazurile în care cererile se referă la autorizarea unor noi instalaţii sau a unor modificări substanţiale care pot avea efecte negative considerabile asupra mediului; întrucât cererile referitoare la astfel de propuneri sau de modificări importante trebuie puse la dispoziţia publicului din statul membru care ar putea fi afectat;

28. întrucât la nivelul Comunităţii se poate identifica nevoia de a acţiona pentru stabilirea valorilor limită de emisie pentru anumite categorii de instalaţii şi de poluanţi care intră sub incidenţa prezentei directive; întrucât Consiliul va stabili aceste valori limită de emisie în conformitate cu prevederile Tratatului;

29. întrucât dispoziţiile prezentei directive se aplică fără a se aduce atingere prevederilor comunitare privind sănătatea şi securitatea la locul de muncă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Scopul şi domeniul de aplicare

Scopul prezentei directive este de a realiza prevenirea şi controlul integrat al poluării care rezultă din activităţile enumerate în anexa I. Prezenta directivă stabileşte măsurile destinate prevenirii sau, acolo unde nu este posibil, reducerii emisiilor în aer, apă sau sol care provin din activităţile menţionate anterior, inclusiv măsurile referitoare la deşeuri, pentru a se atinge un nivel înalt de protecţie a mediului în ansamblul său, fără a se aduce atingere Directivei 85/337/CEE şi altor prevederi comunitare relevante.

Articolul 2

Definiţii

În sensul prezentei directive:

1. "substanţă" reprezintă orice element chimic şi compuşii acestuia, cu excepţia substanţelor radioactive în sensul Directivei 80/836/Euratom ([1]), şi a organismelor modificate genetic în sensul Directivei 90/219/CEE ([2]) şi al Directivei 90/220/CEE ([3]);

([1]) Directiva Consiliului 80/836/Euratom din 15 iulie 1980 de modificare a directivelor de stabilire a standardelor fundamentale de siguranţă pentru protecţia sănătăţii populaţiei şi a lucrătorilor împotriva pericolului de radiaţii ionizante (JO L 246, 17.09.1980, p. 1). Directivă modificată prin Directiva 84/467/CEE (JO L 265, 05.10.1984, p. 4).

([2]) Directiva Consiliului 90/219/CEE din 23 aprilie 1990 privind utilizarea limitată a microorganismelor modificate genetic (JO L 117, 08.05.1990, p. 1). Directivă modificată de Directiva Comisiei 94/51/CEE (JO L 297, 18.11.1994, p. 29).

([3]) Directiva Consiliului 90/220/CEE din 23 aprilie 1990 privind eliberarea deliberată în mediu a microorganismelor modificate genetic (JO L 117, 08.05.1990, p. 15). Directivă modificată de Directiva Comisiei 94/15/CE (JO L 103, 22.04.1994, p. 20).

---

2. "poluare" reprezintă introducerea directă sau indirectă, ca rezultat al activităţii umane, de substanţe, vibraţii, căldură sau zgomot în aer, apă sau sol, care poate avea efect nociv asupra sănătăţii umane sau asupra calităţii mediului, care poate duce la efecte dăunătoare asupra proprietăţii materiale sau poate altera sau afecta frumuseţile naturii sau alte utilizări legitime ale mediului;

3. "instalaţie" reprezintă o unitate tehnică fixă în care se desfăşoară una sau mai multe dintre activităţile enumerate în anexa I, precum şi alte activităţi direct asociate care au o conexiune tehnică cu activităţile desfăşurate în amplasamentul respectiv şi care ar putea avea un efect asupra emisiilor şi poluării;

4. "instalaţie existentă" reprezintă o instalaţie în funcţiune sau, conform legislaţiei existente până la data de intrare în vigoare a acestei directive, o instalaţie autorizată sau, din perspectiva autorităţii competente, o instalaţie care face obiectul unei cereri complete de autorizare, cu condiţia ca instalaţia respectivă să intre în funcţiune cel târziu în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive;

5. "emisie" reprezintă eliberarea directă sau indirectă de substanţe, vibraţii, căldură sau zgomot din surse individuale sau difuze din instalaţie în aer, apă sau sol;

6. "valori limită de emisie" reprezintă masa, exprimată prin anumiţi parametri determinaţi, concentraţia şi /sau nivelul unei anumite emisii, care nu pot fi depăşite pe parcursul uneia sau a mai multor intervale de timp. Valorile limită de emisie mai pot fi stabilite pentru anumite grupe, familii sau categorii de substanţe, în special pentru cele menţionate în anexa III.

Valorile limită de emisie pentru substanţe se determină în mod normal în punctul în care emisiile părăsesc instalaţia, la această determinare neluându-se în considerare nici o diluare. În ceea ce priveşte evacuările indirecte în apă, se poate lua în considerare efectul unei instalaţii de tratare a apei la determinarea valorilor limită de emisie ale instalaţiei vizate, cu condiţia ca un nivel echivalent să fie asigurat pentru protecţia mediului în ansamblul său şi ca acest fapt să nu ducă la nivele mai înalte de poluare a mediului, fără a se aduce atingere Directivei 76/464/CEE sau directivelor de punere în aplicare a acesteia;

7. "standard de calitate a mediului" reprezintă totalitatea cerinţelor care trebuie îndeplinite la un moment dat de către un anumit mediu sau de către o anumită parte a acestuia, după cum se prevede în legislaţia comunitară;

8. "autoritate competentă" reprezintă autoritatea sau autorităţile sau organismele responsabile, conform prevederilor legale din statele membre, de îndeplinirea obligaţiilor ce rezultă din prezenta directivă;

9. "autorizaţie" reprezintă o parte sau totalitatea unei decizii scrise (sau a mai multor decizii de acest tip) prin care se acordă autorizaţia de a exploata o instalaţie, în totalitate sau parţial, dacă se îndeplinesc anumite condiţii care garantează faptul că instalaţia se conformează cerinţelor prezentei directive. O autorizaţie poate să vizeze una sau mai multe instalaţii sau părţi ale instalaţiilor din acelaşi amplasament, exploatate de către acelaşi operator;

10. (a) "modificare a exploatării" reprezintă o modificare a naturii sau a funcţionării instalaţiei sau o extindere a acesteia, cu consecinţe asupra mediului;

(b) "modificare importantă" reprezintă o modificare a exploatării care, în opinia autorităţii competente, poate avea efecte negative semnificative asupra fiinţelor umane sau asupra mediului;

11. "cele mai bune tehnici disponibile" reprezintă stadiul cel mai eficient şi mai avansat în dezvoltarea activităţilor şi a metodelor lor de operare care să indice adecvarea practică a anumitor tehnici pentru a se asigura în principiu baza pentru valorile limită de emisie, proiectate pentru a preveni şi, acolo unde nu este posibil, pentru a reduce în general emisiile şi impactul asupra mediului în ansamblul său:

¾ "tehnici" reprezintă atât tehnologia utilizată, cât şi modul în care instalaţia este proiectată, construită, întreţinută, exploatată şi scoasă din funcţiune;

¾ tehnici "disponibile" reprezintă acele tehnici care sunt dezvoltate la un nivel care permite punerea lor în aplicare în sectorul industrial relevant, în condiţii economice şi tehnice viabile, luându-se în considerare costurile şi avantajele, fie că aceste tehnici sunt sau nu produse şi utilizate în statul membru respectiv, atâta timp cât ele sunt accesibile operatorului în condiţii acceptabile;

¾ "cele mai performante" se referă la tehnicile cele mai eficiente pentru atingerea unui nivel general înalt de protecţie a mediului în ansamblul său.

La determinarea celor mai performante tehnici disponibile, trebuie acordată o atenţie specială elementelor menţionate în anexa IV;

12. "operator" reprezintă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deţine controlul asupra instalaţiei sau, dacă acest lucru se specifică în legislaţia naţională, căreia i-a fost delegată o putere de decizie economică asupra funcţionării instalaţiei din punct de vedere tehnic.

Articolul 3

Principii generale care reglementează obligaţiile fundamentale ale operatorului

Statele membre trebuie să adopte măsurile necesare pentru ca autorităţile competente să garanteze că instalaţiile sunt exploatate astfel încât:

(a) să fie luate toate măsurile adecvate de prevenire a poluării, în special prin punerea în aplicare a celor mai performante tehnici disponibile;

(b) să nu se provoace un nivel considerabil de poluare;

(c) să se evite producerea de deşeuri în conformitate cu Directiva Consiliului 75/442/CEE din 15 iulie 1975 privind deşeurile ([1]); dacă se produc deşeuri, acestea trebuie recuperate sau, dacă acest lucru este imposibil din punct de vedere tehnic şi economic, trebuie eliminate, evitându-se sau reducându-se orice impact asupra mediului;

_____

([1]) JO L 194, 25.07.1975, p. 39. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

(d) energia să fie utilizată eficient;

(e) să se ia măsurile necesare pentru a se preveni accidentele şi pentru a se limita consecinţele acestora;

(f) să se ia măsurile necesare pentru încetarea definitivă a activităţilor pentru a se evita riscul de poluare şi restabilirea unei condiţii satisfăcătoare a amplasamentului unde a funcţionat respectiva instalaţie.

În scopul conformării la dispoziţiile prezentului articol, este suficient ca statele membre să se asigure că autorităţile competente iau în considerare principiile generale stabilite în prezentul articol în momentul în care determină condiţiile de acordare a autorizaţiei.

Articolul 4

Autorizaţii pentru noile instalaţii

Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a garanta că nici o instalaţie nouă nu este exploatată fără autorizaţie eliberată conform prezentei directive, fără a se aduce atingere excepţiilor prevăzute de Directiva Consiliului 88/609/CEE din 24 noiembrie 1988 privind limitarea emisiilor în aer de poluanţi provenind de la instalaţii de ardere de dimensiuni mari ([2]).

_____

([2]) JO L 336, 07.12.1988, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Directiva 90/656/CEE (JO L 353, 17.12.1990, p. 59).

Articolul 5

Cerinţe pentru acordarea autorizaţiilor pentru instalaţiile existente

1. Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a garanta că autorităţile competente se asigură, prin intermediul autorizaţiilor conform art. 6 şi 8, sau, unde este cazul, prin revizuire şi, unde este necesar, prin actualizarea condiţiilor, că instalaţiile existente funcţionează conform cerinţelor din art. 3, 7, 9, 10, 13, art. 14 prima şi a doua liniuţă şi art. 15 alin. (2), în termen de maximum opt ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, fără a se aduce atingere legislaţiei comunitare specifice.

2. Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru punerea în aplicare, la instalaţiile existente, a dispoziţiilor art. 1, 2, 11, 12, 14 a treia liniuţă, 15 alin. (1), (3) şi (4), 16, 17 şi 18 alin. (2) cu începere de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Articolul 6

Cereri de autorizare

1. Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că cererile înaintate autorităţilor competente pentru autorizare cuprind o descriere a următoarelor:

¾ a instalaţiei şi a activităţilor acesteia;

¾ a materiilor prime şi a materialelor auxiliare, a altor substanţe şi a energiei utilizate în cadrul instalaţiei sau generate de aceasta;

¾ a surselor de emisie din instalaţie;

¾ a caracteristicilor amplasamentului instalaţiei;

¾ a naturii şi a cantităţilor emisiilor previzionale din instalaţie în fiecare mediu, precum şi a identificării efectelor semnificative ale emisiilor asupra mediului;

¾ a tehnologiei propuse şi a altor tehnici pentru prevenirea sau, dacă nu este posibil, pentru reducerea emisiilor din instalaţie;

¾ unde este necesar, a măsurilor pentru prevenirea şi recuperarea deşeurilor generate de instalaţie;

¾ a măsurilor planificate ulterior pentru a respecta principiile generale asupra obligaţiilor fundamentale ale operatorului, aşa cum sunt prevăzute în art. 3;

¾ a măsurilor planificate pentru monitorizarea emisiilor în mediu.

O cerere de autorizare trebuie să cuprindă şi un rezumat netehnic al detaliilor menţionate la liniuţele anterioare.

2. Dacă informaţiile furnizate în conformitate cu cerinţele prevăzute în Directiva 85/337/CEE sau dacă un raport asupra siguranţei realizat conform Directivei Consiliului 82/501/CEE din 24 iunie 1982 privind pericolul de accidente majore din anumite sectoare industriale ([1]) sau alte informaţii colectate conform cerinţelor altor acte legislative îndeplinesc oricare dintre cerinţele acestui articol, acele informaţii pot fi incluse în cererea de autorizare sau anexate la aceasta.

_____

([1]) JO L 230, 05.08. 1982, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12. 1991, p. 48).

Articolul 7

Abordarea integrată a eliberării de autorizaţii

Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a garanta că condiţiile şi procedura de acordare a autorizaţiei sunt complet coordonate atunci când sunt implicate mai multe autorităţi competente pentru a se asigura o abordare integrată eficientă de către toate autorităţile competente implicate în această procedură.

Articolul 8

Decizii

Fără a se aduce atingere altor cerinţe stabilite în legislaţia naţională sau comunitară, autoritatea competentă eliberează o autorizaţie care cuprinde condiţiile prin care se garantează faptul că instalaţia îndeplineşte cerinţele prezentei directive sau, dacă instalaţia nu îndeplineşte aceste condiţii, autoritatea competentă refuză acordarea autorizaţiei. Toate autorizaţiile acordate şi toate autorizaţiile modificate trebuie să cuprindă detalii referitoare la acţiunile întreprinse pentru protejarea aerului, a apei şi a solului, după cum se arată în prezenta directivă.

Articolul 9

Condiţiile de acordare a autorizaţiei

1. Statele membre se asigură că autorizaţia cuprinde toate măsurile necesare pentru îndeplinirea cerinţelor din art. 3 şi 10 pentru acordarea autorizaţiilor, pentru a atinge un nivel înalt de protecţie a mediului în ansamblul său, prin protecţia aerului, a apei şi a solului.

2. În cazul unei instalaţii noi sau a unei modificări importante unde se aplică art. 4 din Directiva 85/337/CEE, pentru acordarea autorizaţiei se vor lua în considerare toate informaţiile relevante sau toate concluziile obţinute în temeiul art. 5, 6 şi 7 din respectiva directivă.

3. Autorizaţia prevede valorile limită de emisie pentru agenţi poluanţi, în special pentru cei menţionaţi în anexa III, care pot fi emişi de instalaţia respectivă în cantităţi semnificative, luându-se în considerare natura acestora şi potenţialul lor de a transfera poluarea dintr-un mediu în altul (apă, aer, sol). Dacă este necesar, autorizaţia cuprinde cerinţele adecvate pentru protecţia solului şi a apelor subterane, precum şi măsurile privind managementul deşeurilor generate de instalaţie. Unde este cazul, valorile limită pot fi suplimentate sau înlocuite cu parametri sau cu măsuri tehnice echivalente.

Pentru instalaţiile menţionate la pct. 6.6 din anexa I, valorile limită de emisie stabilite în conformitate cu prezentul alineat trebui să ia în considerare consideraţiile practice adecvate pentru categoriile de instalaţii respective.

4. Fără a se aduce atingere art. 10, valorile limită de emisie şi parametrii şi măsurile tehnice echivalente menţionate în alin. (3) se vor baza pe cele mai performante tehnici disponibile, fără a se solicita utilizarea unei anumite tehnici

sau tehnologii, dar luându-se în considerare caracteristicile tehnice ale instalaţiei respective, localizarea geografică a acesteia, precum şi condiţiile locale de mediu. În toate situaţiile, condiţiile autorizaţiei trebuie să cuprindă prevederi asupra reducerii poluării la distanţă sau transfrontaliere şi să asigure un nivel înalt de protecţie a mediului în ansamblul său.

5. Autorizaţia trebuie să cuprindă cerinţe adecvate de monitorizare a eliberărilor, specificându-se metodologia de măsurare, frecvenţa, procedura de evaluare şi obligaţia de a furniza autorităţii competente datele solicitate pentru a verifica conformarea la cerinţele autorizaţiei.

Pentru instalaţiile menţionate la pct. 6.6 din anexa I, măsurile prevăzute în prezentul alineat pot lua în considerare costurile şi beneficiile.

6. Autorizaţia trebuie să cuprindă măsuri privind anumite condiţii altele decât condiţiile normale de exploatare. Astfel, acolo unde există riscul ca mediul să fie afectat, trebuie incluse prevederi adecvate asupra pornirii, a defecţiunilor de scurgere, a opririlor momentane şi a întreruperii definitive a funcţionării.

Autorizaţia mai poate cuprinde derogări temporare de la cerinţele alin. 4, dacă un plan de reabilitare aprobat de către autoritatea competentă garantează că aceste cerinţe vor fi îndeplinite în termen de şase luni şi dacă proiectul duce la o reducere a poluării.

7. Autorizaţia mai poate cuprinde alte condiţii specifice în contextul acestei directive, dacă acestea sunt considerate necesare de către statul membru sau de către autoritatea competentă.

8. Fără a se aduce atingere obligaţiei de a pune în aplicare o procedură de autorizare conform acestei directive, statul membru poate stabili anumite cerinţe pentru anumite categorii de instalaţii în cadrul unor reguli obligatorii generale, în loc să le includă în condiţiile individuale de autorizare, dacă se asigură astfel o abordare integrată şi un nivel la fel de înalt de protecţie a mediului în ansamblul său.

Articolul 10

Cele mai performante tehnici disponibile şi standardele de calitate a mediului

În cazul în care un standard de calitate a mediului implică cerinţe mai stricte decât cele care pot fi îndeplinite prin utilizarea celor mai performante tehnici disponibile, autorizaţia va prevedea măsuri suplimentare specifice, fără a se aduce atingere altor măsuri care pot fi luate pentru a se respecta standardele de calitate a mediului.

Articolul 11

Progresul celor mai performante tehnici disponibile

Statele membre se asigură că autoritatea competentă urmăreşte sau este informată cu privire la progresul înregistrat în legătură cu cele mai performante tehnici disponibile.

Articolul 12

Modificări aduse instalaţiilor de către operatori

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că operatorul informează autoritatea competentă cu privire la orice modificări planificate în exploatarea instalaţiei, în sensul art. 2 alin. (10) pct. a). Dacă este cazul, autorităţile competente actualizează autorizaţia sau condiţiile prevăzute.

2. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că nici o modificare importantă planificată de către operator în funcţionarea instalaţiei, în sensul art. 2 alin. (10) pct. b), nu este efectuată fără eliberarea unei autorizaţii conform prezentei directive. Cererea unei autorizaţii şi decizia luată de către autoritatea competentă trebuie să acopere acele părţi ale instalaţiei şi acele aspecte menţionate în art. 6 care pot fi afectate de modificare. Prevederile relevante din art. 3 şi 6 până la 10 şi din art. 15 alin. (1), (2) şi (4) se aplică mutatis mutandis.

Articolul 13

Revizuirea şi actualizarea condiţiilor de autorizare de către autoritatea competentă

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că autorităţile competente revizuiesc periodic şi actualizează condiţiile de autorizare, acolo unde este necesar.

2. Revizuirea are loc în oricare dintre situaţiile următoare:

¾ dacă poluarea provocată de instalaţie este atât de semnificativă încât valorile limită de emisie din autorizaţie trebuie să fie revizuite sau dacă noi valori de acest tip trebuie incluse în autorizaţie;

¾ dacă anumite modificări semnificative asupra celor mai performante tehnici disponibile dau posibilitatea de a reduce considerabil emisiile, fără a implica costuri excesive;

¾ dacă este necesară utilizarea unor alte tehnici din motive de siguranţă funcţională în cadrul procesului sau al activităţii;

¾ dacă unele noi prevederi ale legislaţiei comunitare sau naţionale impune acest lucru.

Articolul 14

Respectarea condiţiilor de autorizare

Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că:

¾ operatorul respectă condiţiile de autorizare pentru exploatarea instalaţiei;

¾ operatorul informează periodic autoritatea competentă cu privire la rezultatele obţinute prin monitorizarea eliberărilor şi fără întârziere asupra oricărui incident sau accident care afectează mediul în mod semnificativ;

¾ operatorii instalaţiilor acordă reprezentanţilor autorităţii competente întreaga asistenţă necesară pentru a le da posibilitatea realizării inspecţiilor în cadrul instalaţiei, pentru a preleva probe şi pentru a obţine orice informaţii necesare pentru îndeplinirea obligaţiilor ce rezultă din prezenta directivă.

Articolul 15

Accesul la informaţie şi participarea publicului la procedura de autorizare

1. Fără a se aduce atingere Directivei Consiliului 90/313/CEE din 7 iunie 1990 privind libertatea de acces la informaţii referitoare la mediu ([1]), statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că cererile de autorizare pentru instalaţii noi sau pentru modificări importante sunt puse la dispoziţia publicului pe o perioadă suficientă de timp pentru a i se da acestuia posibilitatea de a face observaţii înaintea luării deciziei de către autoritatea competentă. Decizia respectivă, inclusiv cel puţin o copie a autorizaţiei şi a tuturor actualizărilor ulterioare, trebuie puse la dispoziţia publicului.

_____

([1]) JO L 158, 23.06.1990, p. 56.

---

2. Rezultatele monitorizării emisiilor, aşa cum sunt prevăzute în temeiul condiţiilor de autorizare menţionate la art. 9 şi deţinute de către autorităţile competente, trebuie puse la dispoziţia publicului.

3. La interval de trei ani, Comisia publică un inventar al principalelor emisii şi al surselor acestora, pe baza datelor furnizate de către statele membre. Comisia stabileşte formatul şi detaliile necesare pentru transmiterea informaţiilor conform procedurii prevăzute în art. 19. În conformitate cu aceeaşi procedură, Comisia poate propune măsuri pentru a asigura intercompatibilitatea şi complementaritatea dintre datele privind inventarul emisiilor la care se face referire în primul paragraf şi datele din alte înregistrări şi surse de date privind emisiile.

4. Alin. (1), (2) şi (3) se aplică sub rezerva restricţiilor prevăzute la art. 3 alin. (2) şi (3) din Directiva 90/313/CEE.

Articolul 16

Schimbul de informaţii

1. În vederea realizării unui schimb de informaţii, statele membre iau măsurile necesare pentru a aduce la cunoştinţa Comisiei la intervale de trei ani şi, prima dată, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive, datele reprezentative disponibile privind valorile limită stabilite pe categorii specifice de activitate conform anexei I şi, dacă este cazul, cele mai performante tehnici disponibile cu care au fost determinate aceste valori, în special conform art. 9. Ulterior, datele vor fi completate conform procedurilor stabilite la alin. (3) din prezentul articol.

2. Comisia organizează un schimb de informaţii între statele membre şi sectoarele industriale vizate cu privire la cele mai performante tehnici disponibile, monitorizare aferentă şi progresul tehnicilor respective. Comisia publică rezultatele schimburilor de informaţii la intervale de trei ani.

3. În conformitate cu procedura prevăzută în art. 5 şi 6 din Directiva 91/692/CEE, trebuie prevăzute rapoarte asupra punerii în aplicare a prezentei directive şi a eficienţei ei în comparaţie cu alte instrumente comunitare pentru protecţia mediului. Primul raport acoperă perioada de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, aşa cum se prevede la art. 21. Comisia înaintează raportul către Consiliu, împreună cu propuneri, dacă este necesar.

4. Statele membre instituie sau desemnează autoritatea sau autorităţile care sunt responsabile de schimbul de informaţii în temeiul alin. (1), (2) şi (3) şi informează Comisia despre aceasta.

Articolul 17

Efectele transfrontaliere

1. Dacă un stat membru este conştient de faptul că exploatarea unei instalaţii poate avea efecte negative considerabile asupra mediului dintr-un alt stat membru sau dacă un stat membru care poate fi semnificativ afectat solicită acest lucru, statul membru pe teritoriul căruia a fost depusă cererea de autorizare în temeiul art. 4 sau art. 12 alin. (2) transmite informaţia furnizată conform art. 6 celuilalt stat membru şi în acelaşi timp o pune la dispoziţia propriului public naţional. Astfel de informaţii servesc ca bază pentru orice consultare necesară în cadrul relaţiilor bilaterale dintre cele două state membre pe o bază reciprocă şi echivalentă.

2. În cadrul relaţiilor bilaterale, statele membre se asigură că, în cazurile menţionate la alin. (1), cererile sunt puse la dispoziţia publicului din statul membru care ar putea fi afectat cu suficient timp înainte, astfel încât să poată face observaţii înainte ca autoritatea competentă să adopte decizia.

Articolul 18

Valorile limită de emisie la nivel comunitar

1. La propunerea Comisiei, Consiliul stabileşte valorile limită de emisie conform procedurilor prevăzute în Tratat, pentru:

¾ categoriile de instalaţii menţionate în anexa I, cu excepţia rampelor de gunoi cuprinse la pct. 5.1 şi 5.4 din anexa respectivă,

¾ şi

¾ substanţele poluante menţionate în anexa III, pentru care s-a identificat nevoia de acţiune din partea Comunităţii, în special ca urmare a schimbului de informaţii menţionat la art. 16.

2. În absenţa unor valori limită de emisie stabilite la nivel comunitar în temeiul prezentei directive, valorile limită de emisie relevante cuprinse în directivele enumerate în anexa II şi în alte acte legislative comunitare se aplică ca valori limită de emisie conform prezentei directive pentru instalaţiile menţionate în anexa I.

Fără a se aduce atingere cerinţelor prezentei directive, cerinţele tehnice aplicabile rampelor de gunoi menţionate la pct. 5.1 şi 5.4 din anexa I sunt stabilite de către Consiliu, la propunerea Comisiei, în conformitate cu procedurile stabilite în Tratat.

Articolul 19

Procedura de lucru a comitetului menţionat la art. 15 alin. (3)

Comisia este asistată de un comitet format din reprezentanţii statelor membre şi prezidat de un reprezentant al Comisiei.

Reprezentantul Comisiei prezintă comitetului un proiect cu măsurile ce urmează să fie adoptate. Comitetul îşi dă avizul cu privire la acest proiect în termenul pe care preşedintele îl poate stabili în funcţie de urgenţa subiectului în cauză. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută în art. 148 alin. (2) din Tratat pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. Voturile reprezentanţilor statelor membre sunt ponderate conform articolului menţionat anterior. Preşedintele nu participă la vot.

Comisia adoptă măsurile preconizate, dacă acestea sunt conforme cu avizul comitetului. Dacă măsurile preconizate nu sunt conforme cu avizul comitetului sau în absenţa avizului, Comisia prezintă Consiliului, fără întârziere, o propunere cu privire la măsurile ce trebuie adoptate. Consiliul hotărăşte cu majoritate calificată.

Dacă, în termen de trei luni de la data înaintării la Consiliu, acesta nu se pronunţă, măsurile propuse sunt adoptate de Comisie.

Articolul 20

Dispoziţii tranzitorii

1. Dispoziţiile Directivei 84/360/CEE, dispoziţiile art. 3, 5, 6 alin. (3) şi 7 alin. (2) din Directiva 76/464/CEE şi dispoziţiile relevante privind sistemele de autorizare din directivele menţionate în anexa II se aplică, fără a se aduce atingere excepţiilor prevăzute în Directiva 88/609/CEE, instalaţiilor existente în privinţa activităţilor menţionate în anexa I, până când măsurile impuse în temeiul art. 5 din prezenta directivă sunt adoptate de către autorităţile competente.

2. Dispoziţiile relevante privind sistemele de autorizare din directivele menţionate la alin. (1) nu se aplică instalaţiilor noi în privinţa activităţilor enumerate în anexa I la data intrării în vigoare a prezentei directive.

3. Directiva 84/360/CEE se abrogă în termen de 11 zile de la data în cazul deciziilor pe care trebuie să le adopte Consiliul la propunerea Comisiei

De îndată ce măsurile prevăzute la art. 4, 5 sau 12 au fost luate pentru o anumită instalaţie, excepţiile prevăzute la art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE nu se mai aplică instalaţiilor care intră sub incidenţa prezentei directive.

La propunerea Comisiei, dacă este necesar, Consiliul modifică dispoziţiile relevante ale directivelor menţionate în anexa II pentru a le adapta la cerinţele prezentei directive înainte de data la care va fi abrogată Directiva 84/360/CEE la care se face referire la alin. (1).

Articolul 21

Intrarea în vigoare

1. Statele membre adoptă dispoziţiile legale, de reglementare şi administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive cel târziu în termen de trei ani de la intrarea în vigoare a acesteia. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta. Când statele membre adoptă aceste dispoziţii, ele conţin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoţite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziţii de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 22

Prezenta directivă intră în vigoare în termen de 20 de zile de la data publicării.

Articolul 23

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 24 septembrie 1996.

Pentru Consiliu
Preşedinte al Consiliului
E. FITZGERALD

ANEXA I

CATEGORIILE DE ACTIVITĂŢI INDUSTRIALE MENŢIONATE ÎN ART. 1

1. Instalaţiile sau părţi din instalaţiile utilizate pentru cercetare, dezvoltare şi testarea unor noi produse şi procese nu intră sub incidenţa prezentei directive.

2. Valorile prag menţionate mai jos se referă în general la capacităţi de producţie sau randamente. În cazurile în care un operator desfăşoară mai multe activităţi care se încadrează în aceeaşi categorie în cadrul aceleiaşi instalaţii sau în acelaşi amplasament, capacităţile acestor activităţi se însumează.

1. Sectoare producătoare de energie

1.1. Instalaţii de ardere cu o putere calorifică de peste 50 MW ([1])

_____

([1]) Condiţiile materiale din Directiva 88/609/CEE pentru instalaţiile existente se aplică până la data de 31 decembrie 2003.

1.2. Rafinării de petrol mineral şi gaz

1.3. Cuptoare de cocs

1.4. Instalaţii de gazeificare şi lichefiere a cărbunelui

2. Producţia şi prelucrarea metalelor

2.1. Instalaţii de ardere şi de sinterizare a minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor de sulf)

2.2. Instalaţii pentru producerea fontei sau a oţelului (fuziune primară sau secundară), inclusiv pentru turnarea continuă, cu o capacitate de peste 2,5 tone pe oră

2.3. Instalaţii pentru prelucrarea metalelor feroase:

(a) laminoare la cald cu o capacitate de peste 20 de tone de oţel brut pe oră

(b) instalaţii de forjare cu ciocan de forjă a căror capacitate este mai mare de 50 KJ pe ciocan, iar puterea calorică folosită este mai mare de 20 MW

(c) instalaţii pentru aplicarea de învelişuri protective de metale topite cu un flux de intrare de peste 2 tone de oţel brut pe oră

2.4. Turnătorii de metale feroase cu o capacitate de producţie de peste 20 de tone pe zi

2.5. Instalaţii

(a) secundare prin procese metalurgice, chimice sau electrolitice

(b) pentru topire, inclusiv realizarea de aliaje, a metalelor neferoase, inclusiv a produselor recuperate (rafinare, turnătorie de metale, etc.), cu o capacitate de topire de peste 4 tone pe zi pentru plumb şi cadmiu sau 20 de tone pe zi pentru celelalte metale

2.6. Instalaţii pentru tratarea de suprafaţă a metalelor şi a materialelor plastice prin procese electrolitice sau chimice în care volumul cuvelor de tratare este mai mare de 30 m3

3. Industria mineralelor

3.1. Instalaţii pentru producerea de clincher de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producţie de peste 500 tone pe zi sau de var în cuptoare rotative cu o capacitate de producţie de peste 50 de tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producţie de peste 50 de tone pe zi

3.2. Instalaţii pentru producerea azbestului şi pentru fabricarea de produse din azbest

3.3. Instalaţii pentru fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi

3.4. Instalaţii pentru topirea substanţelor minerale, inclusiv pentru producerea de fibre minerale, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi

3.5. Instalaţii pentru fabricarea produselor de ceramică prin ardere, în special ţigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice (gresie, faianţă), obiecte din ceramică sau porţelan, cu o capacitate de producţie de peste 75 de tone pe zi, şi/sau cu o capacitate a cuptorului de peste 4 m3 şi cu o densitate pe cuptor de peste 300 kg/m3

4. Industria chimică

Producţia în sensul categoriilor de activităţi din această secţiune reprezintă producţia la scară industrială prin prelucrarea chimică a substanţelor sau a grupurilor de substanţe menţionate la pct. 4.1-4.6.

4.1. Instalaţii chimice pentru producerea compuşilor organici de bază, cum sunt:

(a) hidrocarburile simple (liniare sau ciclice, saturate sau nesaturate, alifatice sau aromatice);

(b) hidrocarburile cu conţinut de oxigen, cum sunt alcoolii, aldehidele, cetonele, acizii carboxilici, esterii, acetaţii, eterii, peroxizii, răşinile epoxidice;

(c) hidrocarburile sulfuroase;

(d) hidrocarburile azotice, cum sunt aminele, amidele, compuşii nitriţi, compuşii nitro sau compuşii nitraţi, nitrilii, cianurile, izocianurile;

(e) hidrocarburi cu conţinut de fosfor;

(f) hidrocarburi halogenice;

(g) compuşi organometalici;

(h) materiale plastice de bază (fibre sintetice polimerice şi fibre din celuloză);

(i) cauciucuri sintetice;

(j) vopsele şi pigmenţi;

(k) agenţi de suprafaţă activi şi agenţi tensioactivi

4.2. Instalaţii chimice pentru producerea de compuşi chimici anorganici de bază, cum sunt:

(a) gazele, cum sunt amoniacul, clorul sau acidul clorhidric, fluorul sau acidul fluorhidric, oxizii de carbon, compuşii sulfului, oxizii de azot, hidrogenul, dioxidul de sulf, clorura de carbonil;

(b) acizii, cum sunt acidul cromic, acidul hidrofluoric, acidul fosforic, acidul nitric, acidul hidrocloric, acidul sulfuric, oleumul, acizii sulfuroşi;

(c) bazele, cum sunt hidroxidul de amoniu, hidroxidul de potasiu, hidroxidul de sodiu;

(d) sărurile, cum sunt clorura de amoniu, cloratul de potasiu, carbonatul de potasiu, carbonatul de sodiu, perboratul, nitratul de argint;

(e) nemetalele, oxizii metalici sau alţi compuşi anorganici, cum sunt carbidul de calciu, siliconul, carbidul de silicon

4.3. Instalaţii chimice pentru producerea de îngrăşăminte pe bază de fosfor, azot sau potasiu (îngrăşăminte simple sau compuse)

4.4. Instalaţii chimice pentru fabricarea de produse medicamentoase de natură vegetală şi de substanţe biocide

4.5. Instalaţii care utilizează un proces chimic sau biologic pentru fabricarea produselor farmaceutice de bază

4.6. Instalaţii chimice pentru producerea de explozivi

5. Managementul deşeurilor

Fără a se aduce atingere art. 11 din Directiva 75/442/CEE sau art. 3 din Directiva Consiliului 91/689/CEE din 12 decembrie 1991 privind deşeurile periculoase ([1]):

5.1. Instalaţiile pentru eliminarea sau recuperarea deşeurilor periculoase stabilite în lista prevăzută la art. 1 alin. (4) din Directiva 91/689/CEE, în anexele II A şi II B (operaţiunile R1, R5, R6, R8 şi R9) la Directiva 75/442/CEE şi în Directiva Consiliului 75/439/CEE din 16 iunie 1975 privind eliminarea uleiurilor reziduale ([2]), cu o capacitate de peste 10 tone pe zi.

([1]) JO L 377, 31.12.1991, p. 20. Directivă modificată de Directiva 94/31/CE (JO L 168, 02.07.1994, p. 28).

([2]) JO L 194, 25.07.1975, p. 23. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

5.2. Instalaţiile pentru incinerarea deşeurilor urbane prevăzute în Directiva Consiliului 89/369/CEE din 8 iunie 1989 privind prevenirea poluării aerului de către noile instalaţii municipale de incinerare a deşeurilor ([1]) şi în Directiva Consiliului 89/429/CEE din 21 iunie 1989 privind reducerea poluării aerului provenite de la instalaţiile municipale existente de incinerare a deşeurilor ([2]) cu o capacitate de peste 3 tone pe oră

([1]) JO L 163, 14.06.1989, p. 32.

([2]) JO L 203, 15.07.1989, p. 50.

5.3. Instalaţiile pentru eliminarea deşeurilor nepericuloase prevăzute în anexa II A la Directiva 75/442/CEE la poziţiile D8 şi D9, cu o capacitate de peste 50 de tone pe zi

5.4. Rampele de gunoi care primesc peste 10 tone pe zi sau cu o capacitate totală de peste 25000 de tone, cu excepţia rampelor de gunoi pentru deşeuri inerte.

6. Alte activităţi

6.1. Instalaţii industriale pentru producerea de:

(a) celuloză din lemn şi din alte materiale fibroase

(b) hârtie şi carton cu o capacitate de producţie de peste 20 de tone pe zi

6.2. Instalaţii pentru pretratarea (operaţiuni de tip spălare, înălbire, mercerizare) sau vopsirea fibrelor sau a textilelor cu capacitatea de tratare de peste 10 tone pe zi

6.3. Instalaţii pentru tăbăcirea pieilor cu capacitatea de tratare de peste 12 tone de produse finite pe zi

6.4. (a) Abatoare cu o capacitate de producţie de carcase de peste 50 de tone pe zi

(b) Tratarea şi prelucrarea în vederea realizării de produse alimentare din:

¾ materii prime de origine animală (altele decât laptele) cu o capacitate de producţie de produse finite de peste 75 de tone pe zi

¾ materii prime de origine vegetală cu o capacitate de producţie de produse finite de peste 300 de tone pe zi (valoare medie trimestrială)

(c) Tratarea şi prelucrarea laptelui, dacă cantitatea de lapte primită este mai mare de 200 tone pe zi (valoare medie anuală)

6.5. Instalaţii pentru eliminarea sau reciclarea carcaselor de animale şi a deşeurilor animale cu o capacitate de tratare de peste 10 tone pe zi

6.6. Instalaţii pentru creşterea în sistem intensiv a păsărilor domestice şi a porcilor cu capacităţi de peste:

(a) 40000 de păsări

(b) 2000 de porci de producţie (peste 30 kg), sau

(c) 750 de scroafe.

6.7. Instalaţii pentru tratarea de suprafaţă a substanţelor, obiectelor sau a produselor utilizând solvenţi organici, mai ales pentru acoperire, imprimare, învelire, degresare, impermeabilizare, dimensionare, vopsire, curăţare sau impregnare cu o capacitate de consum de peste 150 kg pe oră sau de peste 200 de tone pe an

6.8. Instalaţii pentru producerea de grafit (cărbune greu fuzibil) sau de electrografit prin incinerare sau grafitizare

---

ANEXA II

LISTA DIRECTIVELOR MENŢIONATE ÎN ART. 18 ALIN. (2) ŞI 20

1. Directiva 87/217/CEE privind prevenirea şi reducerea poluării mediului cu azbest

2. Directiva nr. 82/176/CEE privind valorile limită şi obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din industria electrolizei clor-alcanilor

3. Directiva 83/513/CEE privind valorile limită şi obiectivele de calitate pentru evacuările de cadmiu

4. Directiva 84/156/CEE privind valorile limită şi obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din alte sectoare decât cel al electrolizei clor-alcanilor

5. Directiva 84/491/CEE privind valorile limită şi obiectivele de calitate pentru evacuările de hexaclorciclohexan

6. Directiva 86/280/CEE privind valorile limită şi obiectivele de calitate pentru emisiile de anumite substanţe periculoase incluse în Lista 1 din anexa la Directiva 76/464/CEE, modificată ulterior de Directivele 88/347/CEE şi 90/415/CEE de modificare a anexei II la Directiva 86/280/CEE

7. Directiva 89/369/CEE privind prevenirea poluării aerului de către instalaţiile noi de incinerare a deşeurilor urbane

8. Directiva 89/429/CEE privind reducerea poluării atmosferice provenind de la instalaţiile existente de incinerare a deşeurilor municipale

9. Directiva 94/67/CEE privind incinerarea deşeurilor periculoase

10. Directiva 92/112/CEE privind procedurile de armonizare a programelor pentru reducerea şi eliminarea în timp a poluării provocate de deşeurile din industria oxidului de titan

11. Directiva 88/609/CEE privind limitarea emisiilor în aer de poluanţi provenind de la instalaţii de ardere de dimensiuni mari, modificată ultima dată de Directiva 94/66/CEE

12. Directiva 76/464/CEE privind poluarea cauzată de anumite substanţe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunităţii

13. Directiva 75/442/CEE privind deşeurile, modificată ultima dată de Directiva 91/156/CEE

14. Directiva 75/439/CEE privind eliminarea uleiurilor reziduale

15. Directiva 91/689/CEE privind deşeurile periculoase

ANEXA III

LISTĂ ORIENTATIVĂ A PRINCIPALELOR SUBSTANŢE POLUANTE CARE TREBUIE AVUTE ÎN VEDERE DACĂ AU RELEVANŢĂ PENTRU STABILIREA VALORILOR LIMITĂ DE EMISIE AER

1. Dioxid de sulf şi alţi compuşi ai sulfului

2. Oxizi de azot şi alţi compuşi ai azotului

3. Monoxid de carbon

4. Compuşi organici volatili

5. Metale şi compuşi ai metalelor

6. Praf

7. Azbest (particule în suspensie, fibre)

8. Clor şi compuşi ai clorului

9. Fluor şi compuşi ai fluorului

10. Arsen şi compuşi ai arsenului

11. Cianuri

12. Substanţe şi preparate la care s-a dovedit prezenţa proprietăţilor cancerigene sau mutagene sau a proprietăţilor care pot afecta reproducerea prin aer

13. Policlorodibenzodioxine şi policlorodibenzofurani

APĂ

1. Compuşi organohalogenaţi şi substanţe care pot forma astfel de compuşi în mediul acvatic

2. Compuşi organofosforici

3. Compuşi organostanici

4. Substanţe şi preparate la care s-a dovedit prezenţa proprietăţilor cancerigene sau mutagene sau a proprietăţilor care pot afecta reproducerea în sau prin mediul acvatic

5. Hidrocarburi persistente şi substanţe organice toxice persistente şi bioacumulabile

6. Cianuri

7. Metale şi compuşi ai metalelor

8. Arsen şi compuşi ai arsenului

9. Substanţe biocide şi produse fitosanitare

10. Materiale în suspensie

11. Substanţe care contribuie la eutrofizare (în special nitraţi şi fosfaţi)

12. Substanţe cu o influenţă nefavorabilă asupra echilibrului de oxigen (şi care pot fi determinate prin utilizarea parametrilor BOD, COD etc.)

ANEXA IV

Consideraţii care trebuie avute în vedere în general sau în cazuri specifice la determinarea celor mai performante tehnici disponibile, conform definiţiei din art. 2 alin. (11), ţinându-se cont de potenţialele costuri şi beneficii ale unei măsuri şi de principiile de precauţie şi prevenire:

1. utilizarea tehnologiei cu producţie redusă de deşeuri;

2. utilizarea unor substanţe mai puţin periculoase;

3. extinderea recuperării şi reciclării substanţelor generate şi utilizate în procesul tehnologic, precum şi a deşeurilor, dacă este posibil;

4. procese, echipamente sau metode de operare comparabile, testate cu succes la scară industrială;

5. progrese tehnologice şi modificări în cunoştinţele ştiinţifice;

6. natura, efectele şi volumul emisiilor respective;

7. datele de intrare în funcţiune a instalaţiilor noi şi existente;

8. intervalul de timp necesar pentru introducerea celei mai performante tehnici disponibile;

9. consumul şi natura materiilor prime (inclusiv apa) utilizate în procesul tehnologic şi eficienţa lor din punct de vedere energetic;

10. necesitatea de a preveni sau de a reduce la minimum impactul global al emisiilor asupra mediului şi riscurile pentru mediu;

11. necesitatea de a preveni accidentele şi de a reduce consecinţele acestora asupra mediului;

12. informaţiile publicate de Comisie în temeiul art. 16 alin. (2) şi de către organizaţiile internaţionale.

C.T.C.E. Piatra Neamţ